

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. maj 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Møberg
Sagsnr.: 2009-156-0185
Dok.: IBM40391

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 49 vedrørende forslag til lov om forbud mod hold af ræve (L 80), som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 29. april 2009.

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 49 vedrørende forslag til lov om forbud mod hold af ræve (L 80):

”Vil ministeren oplyse, hvorvidt man tidligere har ydet kompensation i forbindelse med forbud mod hold af særlige hjorte-typer?”

Svar:

Ved den nu ophævede lov nr. 224 af 22. april 1987 om hjortehold blev der indført et forbud mod hold af visse arter af hjortedyr. Forbudet er med hjemmel i lov om hold af dyr fra 2004 opretholdt ved bekendtgørelse nr. 754 af 28. juli 2005 om opdræt af hjortedyr.

Ifølge § 4, stk. 3, i lov om hjortehold kunne landbrugsministeren forbyde indførsel af kron dyr, herunder også sæd og embryoer, af stammer, der genetisk afveg fra den danske stamme.

Ifølge lovens § 11, stk. 2, skulle indhegninger, hvori der ved lovens ikrafttræden holdtes hjortedyr af andre arter end kron dyr og dådyr og krydsninger af kron dyr med andre arter, anmeldes til registrering inden 4 uger efter lovens ikrafttræden. Dyrene skulle aflives, sælges eller udføres inden et år efter lovens ikrafttræden, jf. lovens § 11, stk. 2. Landbrugsministeren kunne i særlige tilfælde fravige bestemmelserne i stk. 2, jf. § 11, stk. 3.

Følgende fremgår af pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om hjortehold:

”Såfremt et forbud mod hold af kron dyr gennemføres ved regler fastsat efter § 4, stk. 3, skal der udbetales erstatning til de hjorteavlere, som får pålæg om salg eller aflivning af dyrene efter § 11, stk. 2. Såfremt dyrene ikke kan sælges, og derfor må slagtes, anslås en rimelig erstatning pr. individ at udgøre ca. 8.000 kr., hvilket svarer til forskellen mellem kødværdien og dyrets værdi som avlsdyr. Det skønnes, at der i alt holdes ca. 300 kron dyr i indhegninger i Jylland syd for Limfjorden.

Efter § 11, stk. 2, vil erstatning ligeledes komme på tale ved et forbud mod hold af sika og wapiti. Afhængig af i, hvilket omfang der dispenseres fra forbudet mod hold af sika, vil et lignende erstatningsbeløb som for kron dyr blive aktuelt, for så vidt angår de ca. 50 stk. sikavildt og krydsninger hermed, der holdes under hegn her i landet.

Forslaget vil endvidere indebære, at der må udbetales erstatning for de 10 individer af wapiti, der allerede er indført samt for krydsninger hermed. Erstatning for disse dyr skønnes at skulle ligge noget over erstatningen for kronvildt, da der er tale om større dyr, og må ved slagtning anslås til ca. 10.000-15.000 kr. pr. individ. Den samlede højeste erstatning i tilfælde af en aflivning af alle de nævnte ca. 850 dyr kan herefter anslås til ca. 7 mill. kr. Da der ikke foreligger præcise opgørelser af antallet af de nævnte dyr, er beløbet behæftet med en del usikkerhed.”

Justitsministeriet har ikke inden for den tidsmæssige ramme for besvarelsen af spørgsmålet kunnet undersøge, i hvilket omfang der som følge af indførelsen af det nævnte forbud er blevet udbetalt erstatning.